

Fa exactament un quart de segle que en Jordi Pagès, fill de Capellades, es dedica al món de l'arquitectura. Al llarg d'aquests vint-i-cinc anys, ha compaginat l'exercici liberal de la professió amb la dedicació a l'Administració, desenvolupant especialment el camp del planejament i la gestió urbanística. Des de fa deu anys és l'arquitecte municipal d'Igualada. **"Com a arquitecte he realitzat bàsicament obres d'equipament (escoles, poliesportius, centres cívics, centres sanitaris...), infraestructures viàries, espais lliures, places,...** Cada programa ha significat una nova experiència. Com a urbanista he desenvolupat tot tipus de figures de planejament, amb la seva posterior gestió urbanística".

Quin projecte ha estat el més difícil? **"Considero que tots tenen la seva dificultat si es vol aconseguir un bon resultat funcional, formal i constructiu. Tot i així crec que el projecte d'un habitatge unifamiliar és un dels més difícils".** L'explicació d'aquesta dificultat **"és que amb volums grans és més fàcil donar una solució formal simple i directa, mentre que els volums més petits dels habitatges unifamiliars requereixen un equilibri més compensat entre funcionalitat i forma, ja que la forma no pot deixar de banda que el projecte incideix directament en una manera de viure d'una família concreta i personalitzada. En tot cas crec que l'arquitecte ha de primar sempre la qualitat damunt de la quantitat".**

Tot i la seva prudència, en Jordi ens dona el seu parer sobre l'Escola d'Arquitectura: **"el programa milloraria si s'equilibrassin les matèries i s'ajustessin a la realitat professional millorant la vessant urbanística, i donant una certa visió de gestió empresarial que la societat demana avui a l'arquitecte: cal potenciar la formació del que podríem anomenar arquitecte de capçalera".**

I és que **"tota l'arquitectura incideix en la transformació de la ciutat. Més que per la presència de certs edificis singulars, un habitant se sent còmode en una ciutat quan disposa d'un espai urbà habitable, humà i agradable".** És més, **"les obres que prefereixo no m'agraden únicament per elles mateixes, sinó també perquè es troben ben insertades en l'entorn o espai urbà on s'ubiquen. Així, la singularitat d'un edifici no és l'únic aspecte que valoro. Moltes vegades, quan em porten un projecte a l'Ajuntament, demano que m'hi incloguin una fotografia de l'entorn on es construirà aquell edifici. Malauradament, la pregunta 'On va aquest edifici?' no s'acostuma a formular prou. Tota una filosofia que l'Administració ha de pretendre aconseguir i transmetre als promotors privats i al ciutadà-consumidor del producte immobiliari. Cal comunicar-los la necessitat d'una qualitat d'entorn urbà. L'arquitectura la viu tothom, tant si són arquitectes com si no ho són",** conclou. **"Per a mi, tot allò que tingui una forma i creï espais interiors i exteriors és arquitectura".** És per salvaguardar aquesta homogeneïtat i equilibri entre paisatge i territori edificat que advoca per **"una ordenació territorial en les pautes generals d'infraestructures, equipaments, espais protegits..."**.

El nostre professional explica que **"pel que fa a l'obra privada recordo especialment per la participació dels tres agents implicats en una**

obra (promotor, arquitecte, constructor) la que vaig fer per a una empresària de Capellades, a qui li he fet totes les seves obres, i, especialment, un auditori de música privat on fan els concerts Paper de música". En el camp de l'Administració, com a arquitecte municipal, demanem a en Jordi el seu parer respecte a les dificultats que puguin sorgir en treballar per a un municipi governat per un partit polític concret: **"En tots els ajuntaments on he treballat, fossin del color polític que fossin, m'han valorat com a tècnic, cosa que em satisfà molt. La meua feina és exclusivament tècnica, deixant de banda les ideologies".**

La professionalitat, doncs, és un valor primordial per a aquest català: **"Quan vaig acabar els estudis, vaig ser arquitecte municipal de Capellades, el meu poble natal. Això em feia tota la il·lusió del món. Al llarg de tota la carrera havia estat pensant en el que canviaria o milloraria del poble, i, indiscutiblement, quan ets fill del poble hi poses un interès especial. Però no considero primordial aquesta condició. Abans d'haver nascut o no en un lloc, valoro la capacitat tècnica del professional".**

De les intervencions emmarcades a la seva població, el nostre entrevistat destaca especialment **"una obra d'arquitectura que transforma un espai exterior i incideix directament en el paisatge, consistent en la transformació d'un entorn del municipi en auditori municipal, on es van juxtaposar, mitjançant l'arquitectura tensoestàtica, elements molt moderns i tecnològicament avançats i d'altres de molt tradicionals, com pot ser un mur de pedra de turo, típica del lloc".**

Pel que fa a la Pobla de Claramunt, un altre dels municipis on treballa, en Jordi apunta que **"és per a mi entranyable: durant vint-i-cinc anys, hi he fet tot el planejament i totes les obres municipals, disfrutant en cada una d'elles, perquè l'Ajuntament ha estat presidit per un Alcalde que m'ha donat la confiança que l'arquitecte vol d'un client. El cinema que vaig fer-hi en acabar la carrera l'hem convertit ara en un ateneu, un lloc de reunions per celebrar-hi tot tipus d'actes. Gràcies a aquest edifici he estat testimoni de la meua evolució com a arquitecte".**

L'entusiasme del nostre interlocutor creix quan parla de la intervenció en la remodelació de la ciutat i de la necessitat de tenir bons professionals als municipis. Així, de la seva tasca a l'Ajuntament d'Igualada es sent molt orgullós **"de la formació de la plaça de Cal Font, fruit de la transformació d'una zona industrial obsoleta en un gran espai lliure que incideix directament en la rehabilitació i equilibri de l'entorn i de la ciutat. És un cas de la incidència positiva que pot tenir l'Administració en la iniciativa privada, reforçant l'aspecte d'interès públic en una promoció immobiliària. Un altre cas de remodelació interessant, però d'intervenció exclusivament municipal, ha estat la remodelació de les infraestructures i vitalitat del casc antic del municipi de La Torre de Claramunt".**

Aquest artista natural de la comarca de l'Anoia, casat amb la Sara i pare d'un fill, el Jordi, assegura tenir i voler mantenir **"la mateixa il·lusió que quan vaig començar; tant de bo que no la perdi".** Nosaltres estem segurs que no la perdre mai.

“Tota l’arquitectura incideix en la transformació de la ciutat. Més que per la presència de certs edificis singulars, un habitant se sent còmode en una ciutat quan disposa d’un espai urbà habitable, humà i agradable”

Jordi Pagès - Capellades (Anoia)